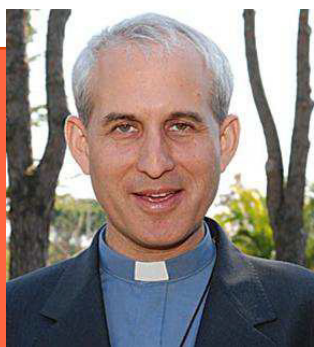

CAGLIERO 11

Zpravodaj pro salesiánskou misijní animaci

Publikace misijního odboru určená pro salesiánské komunity a přátele salesiánských misíí

Drazí přátelé,

měsíc červen je zcela zaměřen na milosrdné a misijní Srdce Ježíšovo. V tomto měsíci Jej prosíme o větší salesiánskou

apoštolskou horlivost v Evropě! Je pravda, že průměrný věk se na "starém kontinentě" stále zvyšuje, ale to nemůže být důvodem k poklesu nadšení pro naše „da mihi animas“!

V rámci komunikace se spolubratřími jsem obdržel v těchto dnech žádost od salesiána staršího sedmdesáti let s dotazem, zda je nějaké věkové omezení na vysílání misionářů ad gentes. Odpověděl jsem mu, že nemůžeme klást hranice ani misii ani Božské Prozřetelnosti!

Při návštěvě města Maputo v Mosambiku jsem se setkal s bratrem Pedrosa SDB, 81letým Portugalcem, který přijel do tamní misie v roce 1968. Je rád, že každý víkend - vedle mnoha svých týdních aktivit - může katechizovat různé skupinky mladých lidí.

Na druhé straně, 27. generální kapitula zdůraznila, "že modlitba a obětní dar života seniorů a nemocných salesiánů je opravdovým apoštolátem s mládeží a pro mládež; zůstávají tak "aktivní" částí komunity, která žije "da mihi animas". Ve skutečnosti se komunity zavazují, že je nebudou vylučovat z misie. Ať se nikdo proto necítí být pouze v "garáži" misie. Drazí spolubratři v ošetřovných kongregace, svěřujeme misionáře do vaší stálé modlitby. V tomto měsíci myslíme především na salesiány v Evropě.

Děkuji vám!

P. Guillermo Basañes SDB
hlavní rádce pro misie

SETKÁNÍ S PÁNEM NÁS VYBÍZÍ K HLÁSÁNÍ EVANGELIA VŠEM

“

Evangelizace v této době velké společenské proměny **vyžaduje od misijní církve, aby pokročila v hledání, jak se vypořádat s různými kulturami a lidskými přesvědčeními.** Svět v transformaci totiž potřebuje církev obnovenou a proměněnou rozjímáním a osobním kontaktem s Kristem v moci Ducha Svatého. Kristův Duch je zdrojem obnovy, protože nám umožňuje objevovat nové cesty, nové kreativní možnosti... Ani naše slabiny, ani naše hříchy, ani řada překážek, na které narážíme při cestě svědectví a hlásání evangelia, nás nesmí zdržovat. **Zkušenost setkání s Pánem je to, co nás pohání a dává nám radost z hlásání evangelia všem národům.**

... Evangelizace, ke které je zván každý, je však posláním začít s těmi posledními, s těmi, kteří jsou tísněni obtížemi a životním stresem... Církev je lid blahoslavenství, domov chudých, postižených, vyloučených a pronásledovaných, těch, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti. Jste vyzváni k práci a úsilí tak, aby církevní společenství bylo připraveno přijímat chudé přednostní láskou, ponechat dveře církve otevřené tak, aby všichni mohli vstoupit a najít v ní útočiště.”

Papež František
účastníkům setkání
Papežských
misijních společností
dne 9. 5. 2014

Když jsem byl v postnoviciátu, napsal jsem P. Luc Van Looy, pozdějšímu rádci pro misie, a on mi nabídl nějakou možnou oblast misí. A pak zase jako student teologie a také jako mladý kněz...

Vzpomínám si, že mi napsal a radil, abych se i nadále modlil na ten úmysl... a že Pán mi odpoví skrze mé představené. Od té doby uběhlo mnoho let... V roce 1996, když jsem byl pátým rokem novicmistrem v Argentině a Paraguai, jsem pocítil výzvu k návratu do Japonska. Nevěděl jsem, zda-li se mám vrátit jako misionář, ale rozhodl jsem se vrátit a svěřit budoucnost svého života pouze Bohu ... Vnímám jsem stejně jako moji rodiče, kteří se odstěhovali do Argentiny v roce 1964, Boží volání. Podobně jako Abraham jsem se vrátil do Japonska ... Byl to můj druhý exodus ... První byl v roce 1964, když jsme odjeli do Argentiny s rodiči a čtyřmi bratry Angel a Fidel SDB ...

Domingo a Paulino. Moji čtyři bratři a sestra, která zemřela při porodu, se tam narodili ...

Mou první výzvou byla japonština. V Japonsku jsem žil pouze do třetí třídy (bylo mně 8 a půl roku, když jsme se vystěhovali) a v Argentině, kde jsme žili (v městečku Media Agua), nebyly žádné japonské rodiny... Zpočátku jsem si nebyl vědom, že jsem Japonec, tak jsem se rychle naučil nejen španělsky ..., ale také pít maté a jíst asado, hrát fotbal a být ministrantem na nedělní mši v naší farnosti ...

Teď je mi 58 let a jsem viceprovinciálem Japonska. Ale v roce 1997, kdy jsem se vrátil do Japonska po třiatřiceti letech, mně bylo 42 let. Byl jsem jako Ursashima Taroo (legendární Japonec, který se po letech strávených v podmořském ráji vrátil do své vesnice, kde ho již nikdo neznal a nikdo nevěděl, kde ležel jeho dům). Mít japonskou tvář a nemluvit dobře japonsky bylo docela frustrující ... stal jsem se zase dítětem ... učil jsem se nejen jazyk, ale také kulturu a zvyky japonské společnosti, včetně toho,

jak být v Japonsku křesťanem, protože katolíci jsou tu ve výrazné menšině (jeden milion Japonců a cizinců ze 126 milionů obyvatel).

Pro mě jako misionáře jsou moji

Vystěhovali jsme se do Argentiny... A já se do Japonska vrátil... jako misionář!

největší radostí spolubratři a přátelé, které mi Pán dal v Japonsku ... Jsou pro mě všichni nádherní, zvláště pokaždé, když si více uvědomím jejich laskavost, trpělivost, solidaritu, respekt, jejich religiozitu, ukázněnost a čistotu ... Dokonce i poté, co bylo zasaženo vlnou tsunami, zejména v oblasti Fukušima, jsem objevil nové Japonsko, s duchem solidarity za zdmi křesťanských kostelů a buddhistických klášterů. Zažil jsem sílu mezináboženské solidarity ...

V průběhu svého života jsem musel říci "ano" k úkolům, které byly vždy nad mé schopnosti. Lidský strach z neznáma je normální, ale důvěra v láskyplnou přítomnost Boží dodává člověku tolik klidu a sílu jít dále. Proto vás vyzývám všechny, kteří jste pravděpodobně mladší než já, abyste měli více odvahy naslouchat hlasu Pána volajícího vás do misí a vydali se do dobrodružství plného naděje. Ti, kteří okamžitě uposlechnou Boha, budou vždy dostávat jeho požehnání a On je nikdy neopustí!

SALESIÁNSKÝ MISIJNÍ ÚMYSL

Za "Projekt Evropa" v zemích severní Evropy

Ať salesiánské komunity v Evropě, které pocítují silné účinky stárnutí, uvěří v sílu regenerace díky mladým misionářům a spolubratřům z jiných zemí a mohou reagovat na očekávání mládeže a podporovat ji v hledání smyslu života. Ať se polské provincie více otevrou a nabídnou skutečný přínos pro Projekt Evropa mimo vlastní zemi.

Země na západě severní Evropy trpí nedostatkem povolání a stárnutím spolubratřů. Revitalizaci zevnitř napomáhá přítomnost mladých spolubratřů i laických dobrovolníků z jiných provincií. Spolubratři začínají věřit, že je zde možné obnovit charisma. Proces projektu Evropa si vyžaduje i nadále podporu celé kongregace. Potřeba salesiánského charismatu vzdělávání v Evropě je samozřejmá. Mladí lidé se často ztrácejí v evropské společnosti, čekají na pomoc a podporu prostřednictvím vzdělávání při hledání životního naplnění. Veškeré úsilí a mezinárodní spolupráce je dobře přijímána a nese s sebou znaky obnovení nadšení a praxe tak zásadní pro budoucnost. Naše podpora v modlitbě je vždy velmi užitečná, můžeme věřit, že pouze Duch může oživit křesťanskou naději a víru ve stárnoucí Evropě, a dát tak mladým lidem vizi šťastného křesťanského života.